

tis à ratione auersæ, quæ substantiæ superuenerit.

19 Voluntatem malè agendi, quod vocant Liberum arbitrium, nobis à natura ipsa insitam, nō ex rebellionē nostra accersitam, vel ex inobedientia natam: quanquam homines propria voluntate peccant. 20 Eleemosynam pauperi dandam negant, ac ne Christiano quidem, & fratri supplici, quia sit sustentatio materiæ, & mali dei patrociniū, & fauor. August. contra Adimant. capite 17. & Theodor. 21 Baptismum nobis prodesse conferendūque cuiquam negant. Itaque illius contemptum induxerunt. Denique infinita sunt, quæ misera illa hominum colluies in Deum debacchatur, & euomit, quæ singula colligere non possumus, neque etiam operepretium duximus, quia hæc etiam ipsa nauseam piissimis hominibus mouebunt. Sed tot tantæque blasphemias tum ambitio, tum ignorantia veritatis produxit.

CAP. XLVII.

Hierachitæ cur sic dicti. Erroris autem eorum capita tria recensentur.

Hierachitæ, quorum author Hieracha nūcupatur, resurrectionem carnis negant: monachos tantum & monachas, & coniugia non habentes in cōmunionem recipiūt: ad regnum celorum non pertinere paruulos dicūt, quia non sunt illis vlla merita certaminis, quo vitia superentur.

I Hierachitæ.) Non est hoc loco obseruata temporis ratio, siue Augustinum, siue Epiphanium, f. iij.